

[Tholstrup.]

toren ikke så nærliggende, for det er dog fuld pris, de betaler for den. De skulle så opbevare kvitteringerne og efter et kvartals forløb lave en opgørelse over, hvor meget benzin de har købt hos købmanden eller i brugsforeningen og brugt til traktoren og til bilen, hvis de har en sådan, og forevise denne opgørelse for sognerådet eller et medlem af sognerådet, en landbrugskyndig, som er særligt udpeget til at tage sig af denne opgave, hvorefter dette medlem af sognerådet kunne se, om det er rimeligt, at der er købt så og så meget benzin til traktoren; han kender mandens areal, og hvad han bruger traktoren til; har han ikke tilstrækkeligt kendskab, kan han spørge et af de andre medlemmer af sognerådet, som måske kender bedre til det, og derved ville de tydeligt kunne konstatere, om der her snydes. Det kan højst blive nogle få procent, måske 10 pct., altså det samme som med den røde benzin. Men det er jo færre, der er i stand til at snyde for 10 pct., og det betyder altså rent statistisk en mindre risiko.

Når så denne opgørelse med bilag er blevet gennemgået på sognerådets kontor — det kan tage et kvarters tid hvert kvartal — kan sognerådsformanden eller sognerådet som sådant forsyne opgørelsen med en sandsynlighedserklæring gående ud på, at det er rimeligt, hvad denne mand anfører. Det ville være noget tilsvarende, som når man til en speditør eller et fremmed land udsteder en troværdighedserklæring; det er ikke ualmindeligt indenfor handelen, at man går til politiet og på et dokument får et stempel som en slags garanti for, at manden er en troværdig person. Når benzinforbrugeren så har fået sine papirer tilbage, sender han dem ind til finansministeren, personlig om så skal være, og denne lader så pengene sende ud. Vi behøver overhovedet ikke at have toldvæsenet med i hele sagen; toldvæsenet er overflødig, så længe vi har en så dygtig finansminister, der kan ordne de fleste ting. Det vil altså sige, at man kunne spare hele denne million kroner, som toldvæsenet får, og lægge en byrde på sognerådet, som sikkert kunne gøre det, skal vi sige, for 2 kr. pr. attest; det er 8 kr. pr. traktorejer om året, og da vi har 25 000 traktorer, bliver det ialt ca.

200 000 kr. (*Afbrydelse*: Der er 50 000 traktorer!). Ja, vi har nok 50 000 traktorer; men over halvdelen går efterhånden på olie og petroleum, men lad os blot sige 50 000 ganget med 8, det bliver kun 400 000 kr. Når vi hører, at omkostningerne i dag er på mindst 1 mill. kr., og at dette tal vil vokse, må vi dog indrømme, at den anden ordning ville blive langt billigere og mere effektiv.

Efter denne ville vi også blive fri for, at enhver, der kører her i landet, skulle være under mistanke. I § 1, stk. 5, står der jo:

„Det påhviler politiet ved lejlighedsvis eftersyn af benzinbeholdningerne i indregistrerede motorkøretøjer at medvirke ved kontrollen med anvendelsen af afgiftsfri benzin.“

Hele denne kontrol ville vi også spare; hvis den skulle være effektiv, skulle adskillige politibetjente køre rundt og kigge i vore benzintanke, og jeg er ikke sikker på, at de ikke også ligefrem skulle møde med et anklageskrift. Jeg ville forøvrigt gerne spørge den højtærede finansminister, om politiet i dag har lov til at standse en bilist og spørge: „Må jeg have lov at se i benzintanken, om du har rød benzin i den eller ikke?“. Jeg vil gerne have et svar på dette spørgsmål, for i modsat fald bliver det jo endnu vanskeligere at gennemføre nogen kontrol.

Kort og godt: vi har fået en lov, der er god, men den er praktiseret uheldigt og upraktisk; nu vil man lave en lov, der ikke er bedre, men som bliver endnu mere upraktisk at gennemføre, i stedet for at finde ud af, om der ikke var muligheder for at gøre den nugældende lov praktisk gennemførlig. Det er det, jeg her foreslår vi gør.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker for den altovervejende tilslutning også til dette lovforslag. Man kan måske sige, at sympatien er knap så udbredt og knap så dyb som overfor det lovforslag, vi behandlede før. Det ærede medlem hr. Tholstrup mente, at det ærede medlem hr. Reedtz-Thott nærmest ikke alene ikke havde udtalt sund skepsis, men også betænkelighed, overfor dette forslags gennemførelse. Sådan opfattede jeg nu ikke det ærede medlems tale; jeg synes, det var en meget udmærket og grundig behandling af hele emnet;